

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7768/2022
25.08.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца „Градска стамбена агенција“ Ниш, чији је пуномоћник Ана Игић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Сандра Рајковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3416/21 од 29.12.2021. године, у седници већа одржаној 25.08.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3416/21 од 29.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3416/21 од 29.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 5781/17 од 12.07.2021. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да на име дуга за неисплаћене рате одобреног кредита за стан солидарности тужиоцу исплати 1.545.041,89 динара са законском затезном каматом од 08.02.2016. године, као дана доспећа последње рате до коначне исплате и 1.567.702,95 динара на име законске камате за период од 08.01.2003. године до 08.02.2016. године. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 328.459,00 динара са законском затезном каматом од пријема пресуде. Трећим ставом изреке, укинута је решење о извршењу овог суда Ив 1032/14 од 30.09.2014. године. Четвртим ставом изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3416/21 од 09.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом, трећем и четвртном изреке. Другим ставом изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, тако што је преко износа из првостепене пресуде обавезан тужени да тужиоцу на име парничних трошкова исплати још 147.636,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Допунским решењем истог суда Гж 3416/21 од 29.12.2021. године, тужени је обавезан да тужиоцу на име парничних трошкова, плати још 12.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на садржину уговора о преузимању дуга и оспоравање обавезе туженог на исплату дуга, у ствари оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, па у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити новог тумачења права. Осим тога, уз ревизију нису достављене одлуке различите садржине, па нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Из наведених разлога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој правној ствари поступак је покренут предлогом за извршење на основу веродостојне исправе 12.09.2014. године, а по приговору извршног дужника, настављен по правилима као поводом приговора против платног налога. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 1.545.041,89 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић